

(۸ مارچ ۲۰۱۲)

به : پورتال افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

خوانندگان گرانقدر!**خوانندگانی که قلب های مهربان شان به خاطر آزادی کشور می تپد.**

هشتم مارچ "روز جهانی زن" در واقعیت امر محصول کار و پیکار زنان انقلابی و در پیشاپیش آنان زنان کمونیست مثل **کلارا زتکین** در سال ۱۹۱۰ است که بر ضد اشکال ستم و انواع تبعیض بر زنان به پا خاستند ، دلیرانه و پیگرانه برای آزادی زنان رزمیدند . و این روز پرشکوه را بر کتیبه تاریخ بشریت حک نمودند .

با فروتنی و عجز باید تذکر بدهم که بنا برمشکل صحتی نتوانستم به خاطر "روز جهانی زن" زنی در بند و زنجیر خرافه های تهوع آور دینی و مذهبی و قیودات طبقاتی و قوانین تحمیل شده دولت دست نشانده و ضد آزادی ، طور اخص آزادی زنان ؛ زنی که رنج و عذاب ، ظلم و ستم ، و بریدن اعضای بدن اش توسط مردان مسلمان و زن ستیز ، وی را وا میدارد که دست به خود کشی و خود سوزی بزند ؛ زن ای که مورد تعدی و تجاوز باند های منفور اخوانی و سربازان متجاوز امریکائی و انگلیسی و.... که کشور مان را اشغال نموده اند ، قرار می گیرد ؛ زنی که اختطاف شده در پاکستان و کشورهای عربی به فروش می رسد ؛ زنی که در درون سلول های مخوف زندان بوی تجاوز می شود ؛ زنی که از شدت فقر و تنگدستی ، گرسنگی و سرما و بی سرپناهی جگر گوشه هایش را می فروشد و زن ای که) متن سروده ای را فریاد کنم .

اگر بر من خرده نگیرند ، سروده ای را که ندای وجدان من است ، و به خاطر سالگرد روز هشتم مارچ ۲۰۰۸ ("روز جهانی زن") به ساعت ۷ شام در محفلی پرشکوهی که از جانب (**اتحاد زنان آزادیخواه**) در تالار مجلل کتابخانه "نارت یارک" در تورنتو- برگزار شد و آنرا خواندم ؛ باری دگر پیشکش تان نمایم .

شاد و پیروز باشید . رحیمه توخی

به : زنان در بند افغانستان و ایران

ای زن! (■)

ای زن! ای مولود پیچیده در کفن
 پایت از زنجیر بردگی برکن
 تنت رها ساز از گودِ جَمَره و سنگ
 برخیز از تابوت تاریک و تنگ
 اکنون دگر تو آن زن پارینه نیستی
 که با امر بنشستی و با نهی برخاستی

بنگر به زنان که بر فضا پا گذاشتند
 چون اختران، شب هنگام ستاره کاشتند
 همچون خورشید، درخشان زیستند
 در توانمندی کمتر ز مردان نیستند
 اکنون دگر تو آن زن پارینه نیستی
 که با امر بنشستی و با نهی برخاستی

در پشت حمل می کرد پشتارهٔ جفا
 در بتن می پروانید قهرمان ها
 احمد زاده و فیض احمد و مجید و بهمن ها
 یا دهقانی ها و ملالی ها و میناها (*)
 اکنون دگر تو آن زن پارینه نیستی

که با امر بنشستی و با نهی برخاستی

ز درماندگی دست زنی به خود سوزی
بهر چه کفن نابودی برتنت دوزی
باش در تجسس راه نجات و پیروزی
مکن با زندگی خویش اینچنین بازی

اکنون دگر تو آن زن پارینه نیستی
که با امر بنشستی و با نهی برخاستی

خود کشی نیست راه نجات و پیروزی
این نباشد شِگردی که با آن نازی
آهنگ مرگ با انگشتان خویش نوازی!
تا کی با اینهمه ناهنجاری ها سازی

اکنون دگر تو آن زن پارینه نیستی
که با امر بنشستی و با نهی برخاستی

با سعی و تلاش انجمنی ایجاد کنیم
یک جنبش مبارزاتی بنیاد کنیم
با خیزش و نبرد، خویش را آزاد کنیم
پیهم و مکرر این سخن فریاد کنیم
راه نجات زن بود جنگ و ستیز و نبرد

که بعد آن، دگر تو آن زن پارینه نیستی
با اختیارت بنشیننی و با اراده ات بر خیزی

- (■) " ای زن ! " به خاطر سالگرد روز هشتم مارچ ۲۰۰۸ (روز زن) به ساعت ۷ شام محفلی پرشکوهی از جانب (اتحاد زنان آزادیخواه) در تالار مجلل کتابخانه "نارت یارک" در تورنتو- برگزار شد. این سروده توسط گوینده آن (رحیمه توخی) در آن محفل خوانده شد.
- (*)- زنده یاد احمد زاده یک تن از بنیان گذاران چریکهای فدایی خلق ایران
- (*)- زنده یاد فیض احمد بنیان گذار سازمان رهائی افغانستان .
- (*)- زنده یاد مجید یک تن از بنیانگذاران سازمان آزادیبخش مردم افغانستان (ساما)
- (*)- زنده یاد سید بشیر بهمن یک تن از بنیان گذاران سازمان انقلابی وطن پرستان واقعی (ساوو) .
- (*)- اشرف دهقانی نماد مبارزه و مقاومت ایران .
- (*)- زنده یاد ملالی یک تن از زنان نامور جنگ آزادیبخش مردم افغانستان علیه استعمار انگلیس.
- (*)- زنده یاد مینازن مبارز، بنیان گذار جمعیت انقلابی زنان افغانستان(راوا) .